

פרידה מחבר יקר - מרדכי טייכנר / חוה, צוות אבלות

דברים בהלוויה

מרדכי זכור לי כאיש גדול, חזק ואופטימי, ספורטאי מצטיין בצעירותו (כך סופר לנו בילדותנו). הגיע לעין השופט מהמלחמה ההיא, עם חבריו לגרעין חביבה רייק. הקים פה יחד עם יהודית ז"ל בית ומשפחה חמה ואוהבת.

כל חייו לחם לספר את סיפורה של יהדות הונגריה, ארץ הולדתו, ובודפשט, עיר הולדתו, אשר הושמדה כמעט כליל בידי הנאצים. חיפש דרכים להנציה ולהזכיר לעולם כולו, ובעיקר לדורות הבאים את השואה שפקדה את עמנו על אדמת אירופה.

מרדכי היה חבר קיבוץ פעיל ומשמעותי בתפקידים השונים אותם מילא לאורך השנים, בדעותיו אותן השמיע בכל שיחה וויכוח. היה שותף לתהליכי השינוי שעברו על קיבוצנו ולא חסך את ביקורתו ודעתו - גם כשלא היו מקובלות.

מרדכי יקר, היה קשה לראותך בשנים האחרונות הולך ונחלש, הצעדים הואטו, הגב התכופף - ראינו איך הזקנה מכריעה גם אותך.

משתתפים באבלה של המשפחה - מאיר ואורית, יורם ואמירה, אופיר ודניאלה ותשעת נכדיך: אדר, לירן, דפנה, טל, שחר, ארד, נועם, כרמל, עינת - ועשרת הנינים.

